

Publicerad 2007-07-25 21:56 av Ulf Popeno

2007-07-25

Jo. Nu har jag luskat reda på Antonin Artaud. Och så har jag läst en bok, den om van Gogh. Det var intressant. Och jag kan hålla med i andemeningen.

Genier är nästan alltid emot strömmen under perioder. Få är med när strömmen vänder och utnämner de f d dårarna till tidens nya hjältar. Få kan känna vågrytningens kraft genom vår värld.

Det som jag tror gör geniet är tron på sig självt. Att låta tankarna styras inifrån, att leva efter det som finns inombords. De som aldrig visat sitt genialiska sinne är de som tvivlar, som tror att vi aldrig är något, utan måste bli något. Hård drill i systematiskt rätttänkande, klara strukturer av ettor och nollor, tysk grammatik med klart definierade undantag. Det är bara att plugga in som en halvrostig robot. I andra änden kommer vi ut som dåligt gjorda plagiat, ett sammelsurium av fragmentariska återupprepningar av en gång genialiska upptäckter. Så. Det må vara så.

Men, vi passar inte alla som plagiat. Datorerna och robotarna är betydligt bättre på återupprepningar än människor. Det finns ingen mening längre i det som förr var centralt. Kunskap var en gång nödvändigt, numer färskvara. Snart även onödigt tidsfördriv. Och det som förr var onödigt tidsfördriv, blir alltmer en bristvara och av yttersta vikt. Jag hör att underhållningsindustrin hungrar efter nya historier att berätta, nya fantasier att filmatisera. I brist på annat får de göra Die Hard åter en gång. När världen tekniskt kan skapa illusionen av vad som helst, gapar sagan fattig och tom. De som finner en saga att berätta, sköljs i guld och får sitta bredvid Gud. Världen hungrar efter drömmar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf Popeno med Poeter.se id #4033 innehar upphovsrätten